

A megerősödés útján

a téglási Kossuth Termelőszövetkezet

Három termelőszövetkezet van Téglásnak. A Kossuth, Előre és Rákóczi, amely most próbálja a közös gazdálkodás első esztendőjét. A három szövetkezet közül a Kossuth az, amely gazdaságilag legerősebb, s adottságai legjobban megvannak ahhoz, hogy leggyorsabban fejlődjön. Ez a szövetkezet 1949-ben alakult. Az éltelt évek során igen lassú fejlődést ért el, sőt 1955 tavaszán csaknem ott tartott, hogy nemigen tudta növényeit megkapálni. Nem azért, mintha nem lett volna hozzá lehetősége, hanem a vezetés gyengesége és a rossz munkafegyelm miatt. Alig 6-8 személy dolgozott akkor a növényápolásban, a családtagok nem vettek részt a közös munkában.

Hogy a szövetkezetben ilyen állapot uralkodott, abban része volt a közönséges tanácsnak és a községi pártbizottságnak is. Kévszám gondot fordítottak a szövetkezetre. Akkor figyeltek csak fel, mikor már az látszott, hogy veszélyeztetve van a szövetkezetben az évi jó termés. Ebben az időben erősödött meg a téglási pártbizottság is új, az iparból jött párttitkárjal, Szanka István elvtárral.

Kétszerezésre gyarapodott a tagok száma

A pártbizottság legfontosabb feladatának a szövetkezetben uralkodó helyzet megjavítását tartotta. A párt agitációs és ellenőrző munkájának eredménye lett, hogy ha nem is olyan pontosan, ahogy kellett volna, mégis elvégezte a szövetkezet tagsága a munkalátogatást és a jónak mondható termést takarított be a múlt évben. Búzából 9,72 mázsa, őszi árpából 12,76, rozsából 7,45, kukoricából 101, kukoricából 8,60 (majusi morzsoló), burgonyából 76 mázsa volt a termés holdanként. Zártszámadáskor egy munkaegység értéke 39,57 forint volt. Számos tag vitt haza 30-35 mázsa kenyérgabonát.

A termelési tervet túlteljesítette a szövetkezet, s a többlet termésből 48 mázsa búzát, 17 mázsa rozsot, 18 má-

zsa árpát, 120 mázsa kukoricát osztottak szét prémiumként.

Ősszel a szövetkezet élére új elnök került, Buzás Lajos elvtárs. Újjáválasztotta a tagság a szövetkezet egész vezetőségét s az 1956-os esztendőt már sokkal biztosabb körülmények között kezdte meg a Kossuth Tsz. Új belépőkkel gyarapodott a tagság. Tavaly 29 tag gazdálkodott, 287 holdon, az idén már 55 a tagok száma. A föld ugyan csak kevéssel gyarapodott. Mindössze 360 hold a szántó. Most már többet is meg tudnának művelni, de sokkal jobb a munkafegyelm és másképp néz ki a gazdaság, mint a múlt évben. A növényápolással jól halad a szövetkezet. A növények a falu határában a legszelbek. A kukoricát géppel már másodszor kapálják, a burgonyát töltögetik, a dohány első kapálásával is végeztek a tagok. A paprika, dinnye megkapálva, másodszor kapálják a cukorrépát. A munkában most részt vesznek a családtagok is.

A jövedelem jelentős részét a kertészeti adja

A termés tehát a jó munka és a jó időjárás alapján biztató. Ahhoz viszonyítva, hogy a tagság létszáma csaknem kétszerese a tavalyinak, a földterület viszont még 100 holddal sem gyarapodott, legalább annyi lesz egy munkaegység értéke, mint tavaly volt. Mert az idén a tsz állattenyésztése is jövedelmezőbb lesz. Az idén a fejőtehenek száma az 1955. évi kilencnél, most hétel több. A sertések száma is gyarapodott. Tavaly a kocaik egész évben egyszer fialtak, most csak az első fiálásból 114 malac van, s még egyszer fiaztatnak az idén. 1955-ben nem volt kertészet a tsz-ben, összesen csak egy holdon termeltek nyári káposztát, 320 mázsa termelt az egy holdon, 7000 forintot árultak a termésből. Ebben az évben már 14 holdas konyhakertészet van a szövetkezetnek, s a jövedelemnek nagy részét ez adja majd. Tavaly az állatállományt vásárolták a takarmányt, most azt is megtermelik. Enyhén számolva is

megérte tehát ebben az évben egy munkaegység értéke annyit, mint tavaly. Lehet, hogy többet is.

Alacsonyra tervezték a termésátlagokat

Jóval többre számolhatnának azonban a Kossuth tagjai, ha a kollektív vezetést és a premizálást nem úgy értelmeznék, mint ahogy értelmezik. A termelési terv készítésekor ugyanis a tagság a vezetőség ellenére a kollektív vezetést elvett arra használta fel, hogy a tavalyi termésátlagnál jóval alacsonyabbra tervezték a holdankénti terméseket. Búzából 2 mázsa 12 kilóval, burgonyából 16 mázával, rozsából 45 kilóval, árpából 2,76 mázával tervezték kevesebbet. Mondván, hogy a tagság akaratainak is érvényesülni kell a vetésben, nem szavaztak meg magasabb termésátlagokat.

Az alacsony termésátlag mögött valóban a premizálás helytelen értelmezése húzódik. Azt tartják a tagok, ha az alacsonyra tervezett termésátlagokat könnyen túlteljesítik, több lesz a prémium. Valójában ezzel a Kossuth tagjai önmagukat csapják be. Prémiumot ugyan osztanak, de nem termelnek többet és a jövedelmük sem lesz több.

A premizálásnak a többtermelésre kell serkenteni a szövetkezet tagságát. Amennyit tavaly termeltek, annyit minden évben könnyen tudnak termelni. Műtrágya használatával, gépi munkával, a legfejlettebb agrotechnikai módszerek alkalmazásával sokkal több termelésre is képesek. A lehetőleg megvan hozzá és a cél is az, hogy többet termeljenek. Akkor van értelme a premizálásnak, mert lényeg több a szövetkezetnek is, a tagságnak is a jövedelme.

Még eddig a szövetkezet nem kecségette a falu középparasztjait a termelőszövetkezetbe való belépésre. De ha jobban gazdálkodnak és a lehetőségeket kihasználják, erősebb lesz a szövetkezet és a középparasztok is megtalálják benne számításukat.

CSOMÓS MIHALYNE

Ma tartják Debrecenben a költészet napját

Mint országunkban mindenütt, Debrecenben is megünneplik a költészet napját. Ma este 6 órakor a Déri Múzeum előadótermében kerül sor az ünnepségre, melyet Debrecen Város Tanácsa népművelési osztálya és a Magyar Írók Szövetsége debreceni csoportja rendezt meg. A költészet napja alkalmából Nagy János középiskolai tanár mond ünnepi beszédet, majd műsor következik.

Oláh Gábor, Tóth Arpád, Gulyás Pál, Kiss Tamás, Tóth Endre és Danyi Gyula írásából. Az ünnepségen közreműködik Orkenyi Éva, a debreceni Csokonai Színház művésze és Budai Aladár cimbalomművész.

A költészet napja ünnepséggel egy időben, ugyanakkor a Déri Múzeumban tudalmi est lesz. Gergely Sándor Kossuth-díjas író részvételével, aki a könyvnapra megjelent írásából olvas fel részleteket.

Megérkezett a francia filmküldöttség Budapestre

Pénteken reggel a menetrendszerű Arlberg expressz-szel megérkezett Budapestre a francia filmküldöttség. Fogadásukra a Keleti-pályaudvaron megjelent Kendé István népművelési miniszter-helyettes, Újhelyi Szilárd, a Népművelési Minisztérium Filmfőigazgató-ság vezetője, valamint művészeti életünk számos ki-válósága, köztük filmmű-
vészek, rendezők. Ott volt a fogadáson Guy Turbet-Delof, a budapesti francia követség kulturattaséja. A küldöttség, Jacques Flaud-t, a francia országos filmközpont vezérigazgató-

ját, Jean Aurenche forgató-könyv író, Micheline Preste filmművésznőt, Louis Figeac-t, a filmközpont külföldi osztályának igazgató-ját, Robert Cravenne-t, az Unifrance vezetőjét, és Ignace Morgenstern-t, a Co-cinor filmforgalmazó vállalat vezérigazgatóját Kendé István üdvözölte. Jacques Flaud, a küldöttség vezetője válaszolt az üdvözlő szavakra s elmond-totta, hogy nagy örömmel jöttek Magyarországra. Nicole Courcelle filmmű-
vésznő, aki ugyancsak tagja a küldöttségnek néhány nap múlva érkezik Budapestre.

Vándorzászlót adtak át a Lakatos-és Gépipari Vállalat öntődjének

Már több ízben hírt adtunk arról, hogy év eleje óta versenyben áll egymással a Törökszentmiklósi Mezőgazdasági Gépgyár- és Gépipari Vállalat és a Gördülőcsapágygyár öntődje. A három öntőde versenyének első negyedévi eredményeiről az értékelés már régebben megtörtént, mely szerint az elsőség a Lakatos- és Gépipari Vállalat öntődjéé. A három öntőde versenyének első negyedévi eredményeiről az értékelés már régebben megtörtént, mely szerint az elsőség a Lakatos- és Gépipari Vállalat öntődjéé. A három öntőde versenyének első negyedévi eredményeiről az értékelés már régebben megtörtént, mely szerint az elsőség a Lakatos- és Gépipari Vállalat öntődjéé.

Az ünnepi értékezele-ten Schuarcz Sándor elvtársnak, az MDP Hajdú-Bihar megyei Pártbizottsága munkatársának megnyitóját követően a Lakatos- és Gépipari Vállalat öntődjének művezetője ismertette a verseny eredményeit, s a jövő feladatait. Ezután Csollák Gábor elvtárs, a Hajdú-Bihar megyei Tanács ipari osztálya-
nak vezetője átadta a nyertes üzemnek a vándorzászlót azzal, hogy megtar-
tása érdekében minden tőlük tel-
hető kövessenek el. Fokoz-
zák a jövőben az öntőde
selejtnek, a kocsz felhasználá-
sának és az önköltségek
csökkentésének érdekében
időig kifejtett erőfeszíté-
süket, s a jelenlegi igen jó
eredményeket csorbíthatják fel
az elkövetkezendőkben még
szelbekkel.

PILLANATFELVÉTEL AZ EGYETEMRŐL

Vizsgáznak a hallgatók

A Nagyerdőn sétálva minduntalan könyvek fölé hajló egyetemistákkal lehet találkozni.

Első itam az Orvostudományi Egyetem V. évfolyamának ideg-és elmegyógyászati szigorlatára vezetett. Éppen

Katona Mária felelt.

Érdekes dolgokról beszélt: beszédképtelenségről a fel nem ismerésről, az agyfüggelék daganatairól (ez utóbbival a gyakorló orvos is nem egyszer találkozott, és előrehaladottabb formáját fel is kell ismerni) majd a személyiség zavarairól beszélt.

Új Imre harmadéves történelem-földrajz szakos hallgató a Kossuth Lajos Tudományegyetemen a szocializmus politikai gazdaságtanából szigorlatozott. Első kérdés: Lenin szövetkezeti terve és alkalmazása hazánkban. Az önkéntesség, fokozatosság elve, a szovjetunióbeli és hazai alkalmazás problémái, az elkövetett hibák elemzése és más kérdések mind helyet kaptak összefüggő, értelmes feleletben. Második kérdés: a szocialista iparosítás szükségessége és lényege. Ezt is jól kifejté. Végül a Szovjetunió Kommunista Pártja XX. kongresszusával kapcsolatos kérdést kap: Mit ért a személyi kultusz elleni harc alatt? Erre is helyes választ ad. Látszik, hogy egész évben elmélyülten foglalkozott az anyaggal, a vizsgájára jól felkészült, gyakorlati jegye teljes s mostani felelete is kiemelkedő jelest érdemel.

Már most meg lehet állapítani, hogy az egyetem hallgatói túlnyomórésze becsületesen, szorgalmasan,

lokkilamerotesen készült a vizsgákra,

ami kihasználta a rendelkezésre álló időt, az intézketés s az önkéntes személyzet segítségét s jó vizsgaeredményeket ért el. A további vizsgák az átlag-eredményeket még jelentősen meghaladják.

Befejezésül egy objektív nézőpontból szeretném be-
szélni, amely sok jogos pa-
naszt, elégedetlenséget, bosszú-
ságot vált ki az egyetemi hall-
gatók körében. Egyes esetekben

mokon sok az előadás, túl sok a vizsga, túl nagy az anyag, kevés a rendszeres tanulásra, ismétlésre jutó idő, s ennek szerepe van abban, hogy sok hallgató vizsgák közben kimerül, s ezért egyes évfolyamokon magas a bukások száma. Ideje volna már a túlterheltség megszüntetése.

Juhász Lajos

Felhívás Juhász Gyula emlékek gyűjtésére

A Szegedi Tudományegyetem Magyar Irodalom-történeti Intézetében készül Juhász Gyula összes műveinek kritikai kiadása. A szerkesztők kéri azokat, akik a költő verseinek, cikkeinek, leveleinek kéziratával, másolatával, dedikált verseskötetivel, fényképeivel, írásait tartalmazó ritka kiadványokkal és más emlékekkel rendelkeznek, bocsássák kölcsönképpen le-

nyélképezésre a kutatók rendelkezésére, hogy a kiadás minél teljesebb lehessen. Juhász Gyula barátaitól, kortársaitól azt kéri, juttassák el a költőre, egyes verseinek, prózáj műveinek történetére vonatkozó személyes visszaemlékezéseiket is. Ezért címüket közzéjük a Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula munkaközösségével (az Egyetemi Könyvtár Keziratára, Szeged).

CSOMÓS MIHALYNE

NÉGYSZEMKÖZT

Gulyás Györggyel

Bartók írásainak emlékeit idézték a fiatal hangok: azt a nevezetes levelet, melyben a pesti munkásgyermekekről ír, akiknek ajkáról először hallotta a saját kórusait felcsendülni.

A FENTIEKHEZ nem szükséges semmit hoztatnunk, talán csak annyit, hogy megállapítsuk a legteljesebben egyetértünk. S talán még azt, hogy kicsit ez az írás is adta az indítékot, hogy felkeressük Gulyás Györgyöt, s elbeszélgetünk vele a fesztivál Bartók-estjének eredményeiről, tanulságáról, a kórus további terveiről.

Miben látja a zenei fesztivál tanulságát a kórus életével kapcsolatban? — tettük fel első kérdésünket.

CSOBADI PÉTER, a Népszavában — kezdte Gulyás György — a kórus értékelése közben összehasonlítást tett a debreceni DISZ énekkar és a Wiener Sängerknaben között. Valahogy én is itt szeretném kezdeni. A Wiener Sängerknaben példájával és tanulságával. Ahogy elfigyeltem ezt a mindenképpen kitűnő gyermekkórust, rögtön azt fogalmaztam meg magamnak, hogy egy ilyen együttes meg-
hív minden áldozatot. De meg is tért minden áldozatot. Úgy érzem, nálunk az éneklési mozgalom még nem központi kérdés. Pedig egy kitűnő kórus nemcsak kulturális érték, hanem kulturális eszköz is. S a mi helyzetünk épp

azért elgondolkoztató, mert nálunk sokkal nagyobbak a lehetőségek egy olyan ilyen együttes létrehozására. Nekünk, magyaroknak sokkal kiterjedtebb és jobb a gyermekkari irodalmunk. Bartók, Kodály s az őket kövülő fiatalabb nemzedék saját zenei anyanyelvén szólnak a gyermekekhez, formában, intonációban, hangterjedelemben azt adják, ami a gyermekekhez legközelebb áll.

A Wiener Sängerknaben műsorában nagyon sok olyan mű szerepel, amely felöltöztet a kórus élére. Ezek már születésükkel nem gyermekek számára íródtak. S éppen akkor lehetetlen volt nem arra gondolnom, hogy nekünk mennyi népi játéknak van, amelyet műsorra lehetne tűzni, s melyek hangvételben is megfelelőek. Megdöbbenő volt azonban számomra a gyermekkórus kulturális értékelése. Persze ennek, ha más énektípusban és hangvételben, de mi, magyarok is méltó ellenfelei lehetnének.

Miben látja egy ilyen kórus létrehozásának lehetőségét? — 1954-ben Szatmár megye északi részében, Szamosútrón több hetet töltöttem, zenei kutatást végezve. Ott, ha nem is száz számban, de mégis nagy-
részen megdöbbenően szép hanganyagra találtam. Az ilyen gyermekeket minden-
képpen képezni kellene. Ezek, ha nem is hoznának maguk-

kal zenei képzettséget, de annál több képességet, készséget és szép hangot az éneklésre.

Gondolkozni kéne azon is — mondotta Gulyás György — hogy új zenei szakiskola létesítése nélkül az ilyen gyermekeket, valamilyen kórus iskolafélelben kellene tömöríteni, miközben alapképzést, szöfézés és zene elméleti képzést kapnának. Ezzel mintegy megteremténék annak a lehetőségét, hogy a vidék számaránya is jó kórusvezetőket tudnánk küldeni. S mondanom sem kell, ha már ilyen messzemenő kiválgatásra gondolunk, ezekből teljenek egy reprezentatív kórusra is, melyre példa a Szovjetunióban is van.

GULYÁS ELVTÁRSZTÓL a továbbiakban a fesztiválra való felkészülésről érdeklődünk.

A felkészülést már áprilisban megkezdtek. Heti két próbán tanultuk be azokat a Kodály kórusműveket, amelyek begyakorlása legtöbb tén-
hészéget jelentett. Mikor kiválasztottuk a műveket, sokan ajánlották, hogy inkább a könnyebbekkel próbálkozzunk. Elhatározásunkból nem enged-
tünk. Valahogy az volt az elkép-
zelésem, hogy a legkemény-
nyebb gyémántot a legnehe-
zebb csiszolni, de ha gyszer
sikertől, akkor ez a legszebb.
Úgy érzem, hogy a fesztivá-
lon ez sikerült. Pedig renge-
tag nehézségünk volt munka

közben. Ezeket most felesleges is itt felsorolnom. Talán csak annyit hadd említsék meg, hogy elutasításunkkor derült ki, hogy tíz szoprán nem engedtek el az útra. — Hogy kik, az sem fontos. — Ennek megfelelően csökkenteni kellett a többi szótárokat is. Így 79 kórustag helyett a fesztiválon 59-en álltunk ki.

Miben látja mindezek ellenére a siker titkát és mik a kórus további tervei?

Az eredményt — mondja Gulyás György, szinte akarátlanul is kerülve a siker szót — abban látom, hogy a kórus sikerült együttesévé kovacsolni. Együttesség, melynek egy szeme, egy rebbenete, egy lélegzése és egy akaratja van. S a jó éneklésnek valahogy ez is a titka. Hogy a kórus együttesség forrhatott, nagy szerepe van benne a DISZ vé-
rosi bizottságának is. Ők tet-
ték lehetővé, hogy az énekkar-
nak önálló DISZ szervezete legyen.

A TERVEK? Eddig 17 Bartók kórusművet tudunk énekelni. A következő időben minden Bartók kórus-
művet megtanultunk, aztán a Kodály kórusműveket is mi-
nél többet. Felújítjuk a Te-
Deumot, betanuljuk a három-
vegyeskart a Néphadsereg
Brevist az iskola névadó ün-
nepére, melyen részt vesz
Kodály Zoltán is. Ugyancsak
erre az ünnepségre megta-
nulja az együttes Kodály besz-
szes gyermekkórusát, de ezen-
kívül célunk, hogy a voltális
zene minden területéről sze-
repeljenek kóruszámok re-
pertóváruknak.

